



WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

M8

Poznań, dnia 8 maja 2024 r.

D/KO.UH.8361.95.2023
ZPO

MKRI sp. z o.o.
ul. Targowa 17
82-200 Malbork

zastępowana przez:

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę MKRI sp. z o.o., ul. Targowa 17, 82-200 Malbork, NIP: 5792247657, karę pieniężną w wysokości 4000,00 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100) za:

- I. nieuwidocznienie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 2 ustawy,
- II. uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwość naruszające art. 4 ust. 1 ustawy oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy,
- III. błędne uwidocznienie informacji o cenach, polegające na podaniu niewłaściwej informacji o najniższej cenie towaru obowiązującej od jego wprowadzenia do sprzedaży, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 23 do 31 sierpnia 2023 r., kontrolę w sklepie

prowadzonym przez przedsiębiorcę MKRI sp. z o.o., ul. Targowa 17, 82-200 Malbork, NIP: 5792247657.

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o cenach oraz informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 10 towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach, a także prawidłowość podania ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 5 spośród 10 kontrolowanych towarów.

Stwierdzono nieprawidłowości w odniesieniu do 7 spośród 10 skontrolowanych towarów oferowanych w obniżonych cenach, polegające na niewidocznieniu informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj.:

1. Spodnie męskie adidas, indeks HC0332, kod EAN 4065418838191 na etykietach podano: ~~179,99~~, ~~179,99~~, 139,99,
2. Damskie spodenki dresowe 4F, indeks 4FSS231SHOF175-63S, kod EAN 5904698050277, na etykietach podano: ~~79,99~~, ~~59,99~~, 44,99,
3. Damska koszulka Her Slim Puma, indeks 674063-66, kod EAN 4065453262241, na etykietach podano: ~~149,99~~, ~~149,99~~, 109,99,
4. Pasek męski, indeks 0443K-020, kod EAN 8699438968253, na etykietach podano: ~~89,99~~, ~~69,99~~, 59,99,
5. Sukienka, indeks KE222-WSUD012-21S, kod EAN 5904619403854, na etykietach podano: ~~149,99~~, ~~119,99~~, 74,99,
6. Spodnie damskie, indeks KE123-WSPD011-10S, kod EAN 5904619408200 na etykietach podano: ~~139,99~~, ~~139,99~~, 89,99,
7. Koszulka Polo, indeks KE123-MFODO10-10A, kod EAN 5904619409672, na etykietach podano: ~~129,99~~, ~~99,99~~, 89,99.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 2 ustawy, „W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uściślać się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”. Zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jasny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać, że cena przed obniżką dotyczy tego właśnie okresu (od wprowadzenia towaru do obrotu do zastosowania obniżki jego ceny). Brak zapisu w tym zakresie stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy i w konsekwencji narusza również interesy konsumentów.

Ponadto w wyniku kontroli ujawniono uchybienie przepisom ustawy, polegające na podaniu cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości – dla 2 towarów objętych obniżką procentową, tj.:

1. uwidocznieniu na wywieszce ceny nieaktualnej, niezgodnej z pobieraną w kasie – dla towaru: Damska koszulka Her Slim Puma, indeks 674063-66, kod EAN 4065453262241 - z analizy historii sprzedaży towaru wynika, iż obowiązująca cena to 99,99 podczas gdy na wywieszce przy produkcji podano 109,99. Sprawdzenie cen w kasie, potwierdziło, że zakodowana i pobierana od konsumentów cena to 99,99.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cene oraz cene jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

2. uwidocznieniu ceny promocyjnej (ceny obniżonej), która była wyższa od najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed obniżką – dla towaru: Buty Puma, indeks 389387-01, kod EAN 689006334800762016-1, podana cena 279.99, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 179.99

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

W wyniku kontroli stwierdzono również błędne uwidocznienie informacji o cenach, polegające na podaniu niewłaściwej informacji o najniższej cenie towaru obowiązującej od jego wprowadzenia do sprzedaży – dla 1 towaru:

1. Góra do kostiumu kąpielowego 4E, indeks 4FSS23UBKTF020, kod EAN 5904698248339, ~~79.99~~, ~~79.99~~, 54.99. Przy cenie odniesienia nie podano formacji określającej, że jest to najniższa cena od wprowadzenia towaru.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym „Jeżeli dany towar lub dana usługa są oferowane do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie od dnia rozpoczęcia oferowania tego towaru lub tej usługi do sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki”.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 8 kwietnia 2024 r., znak D/KO.UH.8361.95.2023, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 11 kwietnia 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. Strona została ponadto wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej w trybie przepisów ustawy. Pełnomocnik strony pismem z dnia 17 kwietnia 2024 r., doręczonym 22 kwietnia 2024 r. wypowiedział się w przedmiotowej sprawie oraz załączył zeznanie przedsiębiorcy o wysokości osiągniętych dochodów. Ww. piśmie strona wniosła, by organ przy nałożeniu kary wziął pod uwagę ustawowe dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy, a stwierdzonym uchybieniem przypisał charakter naruszenia przepisów o mniejszej wadze. Strona wniosła ponadto, aby nałożona kara była możliwie jak najmniej uciążliwa i pełniła przede wszystkim funkcję prewencyjną, której celem jest niedopuszczenie do powstawania nieprawidłowości w przyszłości. Pełnomocnik strony wskazał ponadto, że przedsiębiorca podjął niezbędne

działania naprawcze, a w przeszłości nie stwierdzono względem przedsiębiorcy uchybień przepisom ustawy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje, że naruszenie prawa w przedmiotowej sprawie jest znaczne i nie może być traktowane jako naruszenie mniejszej wagi. Organ z urzędu przy ustalaniu wymiaru kary stosuje przepis art. 6 ust. 3 ustawy, szczegółowo analizując wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wysokość, w tym m.in. również wskazaną w ww. piśmie okoliczność podjęcia działań naprawczych w celu usunięcia naruszeń.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki, pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy w zakresie braku odpowiedniego zapisu dla 7 z 10 badanych towarów, dotyczącego informacji najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a także uwidocznili ceny w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwość dla dwóch towarów objętych obniżką procentową oraz błędnie uwidocznili informację o cenach przez podanie niewłaściwej informacji o najniższej cenie towaru obowiązującej od jego wprowadzenia do sprzedaży. Zatem w rezultacie nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Ten cel powinien przyświecać interpretacji stosowanych przepisów. Jest to istotne nie tylko w kontekście prawidłowego podania najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, lecz także dla czytelnego sposobu jej prezentacji. Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 10 sierpnia 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. W ocenie organu, stopień naruszenia obowiązków przez kontrolowanego oraz waga naruszenia prawa z całą pewnością nie jest znikoma. Analizując materiał zgromadzony w sprawie, podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców, obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo i rzetelnie informacje o cenie towaru oraz w przypadku stosowania obniżki cen, cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, umożliwiają konsumentowi dokonanie przez niego właściwego wyboru.

z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcje administracyjne)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki

naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało"). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art. 4 ust. 1-3 ustawy polegające na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz niewidocznieniu informacji o cenie obniżonej. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, celegę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodów przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia, skali i wagi naruszeń obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen towarów przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował działanie przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązujących przepisów w stopniu wysokim.

Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem prawidłowej informacji o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, dla 7 z 10 towarów, a dla dwóch towarów objętych obniżką procentową błędnie uwidoczniał informację o cenach, polegającą na podaniu niewłaściwej informacji o najniższej cenie towaru obowiązującej od jego wprowadzenia do sprzedaży.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestął naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznił ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, że strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 4000,00 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100).

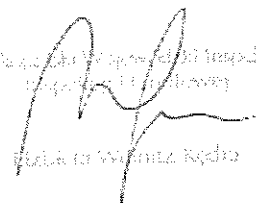
Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 3 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługują stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektoratowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2506 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona,
2. BA
3. a/a

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Beata Wójciszka, Ręko

